

BIULETYN

informacyjny

C Z A K PO RAZ DRUGI

NA Ziemi Kieleckiej odbył się drugi z kolei Cenny Zlot Aktywu Krajoznawczego, który w miejscu zakończenia imprezy, w historycznej Wiślicy zgromadził ponad 300 osób, zarówno doświadczonych działaczy z długim stażem organizacyjnym jak i młodych aktywistów Towarzystwa.

W zlocie wzięli udział przedstawiciele różnych dyscyplin turystycznych: najliczniej reprezentowani byli piechurzy, motorowcy, kolarze i kajakowcy. Start do wędrówek nastąpił w lipcowe Święto Odrodzenia. Trasy: 15 pieszych, 5 motorowych, 3 kolarskie i 2 kajakowe — Czarną Nidą i Nidą, prowadziły głównie przez mało znane dotąd, a urokliwe Ponidzie.

W czasie przemarszu, przejazdu lub spływu uczestnicy II CZAK mieli do wykonania nietatwe zadania określone regulaminem zlotu. Dokonywali inwentaryzacji krajoznawczej ogólnej wyznaczonej miejscowości lub całej trasy z zakresu etnografii czy historii, robili zdjęcia, szkice, prowadzili kroniki wędrówek, przeprowadzali wywiady i konfrontowali w terenie przydatność i aktualność nowego przewodnika po Poniidziu.

Należy podkreślić iż uczestniczący w imprezie turyści-krajoznawcy musieli również wykazać się pracą w okresie poprzedzającym CZAK trwającym zazwyczaj od wiosny. Chodziło w nim przede wszystkim o opracowanie jednego z trzech zaproponowanych te-

SPIS TREŚCI

CZAK po raz drugi • Kolarze PTTK nad Tamizą • Petetokowsy speleolodzy w Afganistanie: Osiemnaście dni na bezludziu, siedem tysięcy kilometrów drogi udziałem poszukiwaczy jaskiń • Prezydium obraduje • Kolarskie drogi wiodły do Ulanowa • Zaczynamy inwestować • Nowe regulaminy • Dom wycieczkowy w Kazimierzu Dolnym będzie odbudowany • Centralny przegląd roczny krajoznawczy • Co PTTK-kowski dzień niesie

ZARZĄD GŁÓWNEGO
PTTK Nr 163
WRZESIEŃ 1972

matów problemowych, wiele aktualnych dla PTTK: „Jaka powinna być rola PTTK w ochronie dóbr kultury narodowej”, „Rola działaczy i ogniw Towarzystwa w działalności na rzecz ochrony przyrody i środowiska człowieka”, „Jakie powinny być formy działalności krajoznawczo-turystycznej wśród młodzieży szkolnej”.

W dniu 27 lipca 1972 roku turyści spotkali się w Wiślicy, gdzie koło domu wycieczkowego PTTK, w niedalekim sąsiedztwie grodziska z X—XI w. usytuowano biwak wszystkich drużyn. W godzinach wieczornych odbyło się uroczyste ognisko z udziałem przedstawicieli władz naczelnych Towarzystwa z sekretarzem generalnym ZG PTTK Jackiem Węgrzynowiczem, zaproszonych gości, grupy zasłużonych działaczy — seniorów, wśród których był Witold Zembrzuski, jedyny żyjący członek ZG PTTK sprzed I wojny światowej.

Szkoda że w czasie trwania ogniska zawiodła aura, dotąd łaskawa na czakowskich szlakach — padał deszcz.

W dniu następnym uczestnicy CZAK i działacze przybyli na stanowiącą część składową zlotu VII Krajową Radę Aktywu Krajoznawczego (KNAK), wysłuchali wystąpienia sekretarza generalnego J. Węgrzynowicza, który omawiając główne kierunki działalności krajoznawczej PTTK w latach 1972—1975, wskazał równocześnie na dorobek ostatnich lat w tym zakresie jak i na istniejące niedociągnięcia.

W dalszej części obrad odbyła się ożywiona dyskusja plenarna. W godzinach popołudniowych radzono w trzech zespołach roboczych. Około 20 najistotniejszych wniosków i postulatów, zgłoszonych i wysuniętych

przez dyskutantów, przyjętych przez wyłonioną komisję wnioskową a dotyczących żywotnych choć różnej rangi spraw, znajdzie swój wyraz w czasie listopadowego VIII Walnego Zjazdu Delegatów PTTK.

Równolegle do prowadzonych obrad specjalna komisja dokonała przeglądu obozowisk, klasyfikując je stosownie do wymogów regulaminu. Pierwsze miejsce uzyskały ex equo biwaki drużyn: Warszawy (Oddział Stołeczny), Poznań i Gdańsk.

Wieczorem przy ognisku pożegnalnym świetnie prowadzonym przez Adama Masalskiego z Kielc — sekretarz generalny ZG PTTK J. Węgrzynowicz dokonał krótkiego podsumowania dorobku zlotu, podkreślając dobre przygotowanie jego uczestników, poważną wartość dokonanej pracy i dziękując bezpośrednim organizatorom: Zarządowi Okręgu PTTK w Kielcach i Zarządowi Oddziału PTTK w Busku Zdroju, a zwłaszcza prezesowi tego oddziału, komendantowi zlotu Józefowi Przyborowskiemu za sprawną organizację tej trudnej przecież imprezy.

W czasie ogniska uświetnionego programem przygotowanym przez poszczególne zespoły oraz przyjętego z wielkim aplauzem występu zespołu regionalnego z Lubczy ogłoszono wyniki współzawodnictwa zlotowego.

Zwyciężyła 18 osobowa drużyna Okręgu PTTK w Zielonej Górze pod kierunkiem Jerzego Wierzbowskiego wyprzedzając nieznacznie 6-osobowy zespół Oddziału Stołecznego PTTK kierowany przez Witolda Nastiuszonka. Miejsca od 3 do 6 zajęły zespoły: kolarskiego klubu „Wagabundus” z Warszawskiego Oddziału Międzyczucelnianego PTTK oraz zespoły Krakowa, Gdańska i Poznań.

Ogółem, kierując się regulaminem, niedoskonałym w odczuciu wielu uczestników zlotu, sklasyfikowano 24 drużyny reprezentujące swoje okręgi i oddziały. Wśród 210 startujących olbrzymią większość stanowili piechurzy.

Komisja dokonująca oceny złożonych prac konkursowych podkreśliła znacznie wyższy niż w ub. roku w Bryzglu, poziom opracowań problemowych jak i materiałów z tras zlotowych.

Kończącym akordem imprezy był wybór nowej Komisji Krajoznawczej ZG PTTK dokonany przez delegatów na VII KNAK.

Przewodniczącym został Jacek Węgrzynowicz, zaś jego zastępcami Juliusz Braun i Marian Sobański. Zgodnie z ustaleniami, że organizatorem kolejnego zlotu jest jego ostatni zwycięzca, III CZAK odbędzie się w przyszłym roku w woj. zielonogórskim.

KOLARZE PTTK NAD TAMIZĄ

TEGOROCZNY rajd kolarski Alliance Internationale de Tourisme odbywał się na terenie Wielkiej Brytanii. Uczestniczyła w nim ekipa kolarzy PTTK. Samolotem doleciała ona do Londynu, przejechała następnie do podlondyńskiego schroniska młodzieżowego na rowerach. Po przenocowaniu kolarze polscy wyruszyli na dworzec st. Pancras, skąd koleją dojechali do leżącego 175 km od Londynu Loughborough, gdzie dokonali formalności zgłoszenia do rajdu i zostali zakwaterowani na zaimprovizowanym campingu.

Uwagami z pobytu na rajdzie AIT w Loughborough oraz jego oceną zajmuje się Longin Łukawski czołowy działacz Komisji Kolarskiej AIT. Oto jego relacja:

ZACZNĘ od sposobu samej organizacji rajdu, która została imponująco uproszczona. Biuro rajdu, czynne było tylko 30 minut dziennie i to wystarczyło, by załatwić wszystkie sprawy 154 uczestników rajdu reprezentujących 10 krajów.

Tym sposobem osoby z kierownictwa mogły zamiast urzędowania osobiście prowadzić rajdowe wycieczki. Program dnia był wypełniony od rana do wieczora, przy czym zasadniczym punktem była codziennie wycieczka o długości trasy od 70 do 150 km. Wieczorami wyświetlano filmy o tematyce krajoznawczo-turystycznej charakteryzujące się bardzo wysokim poziomem technicznym. Podczas jednego wieczoru wystąpił miejscowy chór męski, a na jednej z wycieczek miał miejsce wielki maraton konkursów sprawnościowych obserwowany przez liczne zgromadzoną publiczność, która przy tej okazji zasilila

kasę rajdu dobrowolnymi składkami zbieranymi do ogromnie akustycznej blaszanej puszki.

Wycieczki prowadzone były bardzo atrakcyjnymi pod względem krajobrazowym trasami, po mniej ruchliwych drogach i uwzględniały zwiedzanie ciekawych obiektów krajoznawczych. Podczas wycieczek odbywały się spotkania z merami zwiedzanych miejscowości. Bardzo miłym gestem ze strony mera Grantham było wyjechanie na rowerze na spotkanie wycieczki i zaproszenie uczestników na śniadanie w sali obrad Rady Miejskiej. Patrząc na rajdowe wycieczki z punktu widzenia ich wartości krajoznawczej można powiedzieć, że nie różniły się one zbyt wiele od wycieczek organizowanych przez PTTK. Jeśli natomiast chodzi o samą technikę pokonywania trasy, to sprawa wygląda już zupełnie odmiennie. Po pierwsze tempo jazdy jest prawie dwukrotnie szybsze niż na naszych wycieczkach, a po drugie obowiązują jakaś niepisana zasada, że każde wzniesienie należy pokonać bez schodzenia z roweru. Ten sportowy charakter jazdy zdecydowanie nam nie odpowiadał, ale potrafiliśmy jakoś dotrzymać kroku nie opuszczając ani jednej wycieczki. Oczywiście, że nie było nam łatwo przestawić się na nowy system, wymagający w dodatku odpowiedniego przygotowania kondycyjnego, ale pragnienie obejrzenia wszystkiego co możliwe i świadomość, że jesteśmy przecież reprezentacją PTTK pomogły nam przewyciężyć trudności.

O szybkiej jeździe turystów-kolarzy z zachodu słyszeliśmy już co nieco przed wyjazdem na rajd, ale fakt że najgorsze nawet warunki

pogodowe nie stanowią dla nas przeszkody w rozpoczęciu i kontynuowaniu wycieczki nie był nam znany. W efekcie mokliśmy przez całe trzy dni, chociaż już w chwili wyjazdu solidnie padało i nic nie wskazywało, by pogoda mogła się zmienić. Najbardziej jednak szkodzącą było zupełne lekceważenie ulewy i jakiegoś zapamiętała, fanatyczne pokonywanie szlaku mimo wszelkie przeciwności.

W ostatnim dniu rajdu, po powrocie z bardzo mokrej wycieczki odbył się bankiet. Anglicy kochają bankiety i lubią przemawiać, chociaż trzeba przyznać, że przemówienia te są zwięzłe i błyszczą dowcipem. W tym układzie także i nasza ekipa musiała przygotować i wygłosić swoją mowę. Ostatnim akordem były upominki wręczone wyróżnionym uczestnikom rajdu, w tym aż dwóm członkom naszej ekipy, co w połączeniu z szacunkiem i sympatią, jaką byliśmy otaczani przez cały czas trwania rajdu świadczy, że godnie reprezentowaliśmy barwy PTTK.

Przy okazji pragnę podkreślić, że udział petetekowskich reprezentacji na rajdach AIT za granicą ma nie mniejsze znaczenie niż organizowanie tych rajdów w Polsce, jeśli chodzi o podnoszenie na wyższy poziom naszego kolarstwa turystycznego i umacniania jego pozycji na arenie międzynarodowej, nie mówiąc już o innych aspektach tego zagadnienia. Częste i bezpośrednie kontakty stwarzają bowiem najlepszą okazję do adaptacji do brych wzorów i demonstrowania swoich osiągnięć, z których możemy być dumni. W tym miejscu warto przypomnieć, że rajd kolarski AIT organizowany w roku ubiegłym w Sopocie zgromadził dziesięciokrotnie więcej uczestników niż rajd w Loughborough, co świadczy o ogromnym rozmachu naszej turystyki kwalifikowanej i jej socjalnym charakterze.

OSIEMNAŚCIE DNI NA BEZLUDZIU SIEDEM TYSIĘCY KILOMETRÓW DROGI UDZIAŁEM POSZUKIWACZY JASKIŃ

SPELEOLOGIA polska cieszy się wysoką pozycją w skali światowej. Sprawilo to kilka odkryć i badań jaskiń w latach 1956—1960 w Tatrach. Wielkim sukcesem było odkrycie 620-metrowej Jaskini Snieżnego przez członków PTTK-owskiego klubu speleologicznego. Jest to ósma co do głębokości i jedna z najtrudniejszych technicznie jaskinia świata. Sukcesy i pozycja w speleologii uzależnione są jednak od systematyczności w osiąganiu liczących się odkryć i zejść. Polska pod tym względem jest terenem o możliwościach praktycznie wyczerpanych. W szczególności jaskinie górskie występują jedynie na niewielkim obszarze Tatr Zachodnich (kilkanaście km²). Dlatego też Komisja Speleologii ZG PTTK podjęła decyzję organizowania wypraw zagranicznych, przede wszystkim tam, gdzie tereny wysokogórskie są mało lub w ogóle niezbadane. Łączy się wtedy aspekt turystyczno-naukowy z propagandowym. W br. wytypowano trójkątne rejony w górach Afganistanu, praktycznie nieznanne.

Przez 18 dni na przełomie sierpnia i września w masywie Koh-i Baba przebywała pod kierownictwem dr Jacka Bzowskiego pięciosobowa wyprawa zorganizowana przez Komisję Speleologii ZG. PTTK-owska ekspedycja będąca w ogóle pierwszą regularną wyprawą tego typu do Afganistanu spenetrowała teren masywu górskiego położony do 300 km na zachód od stolicy tego kraju — Kabulu.

Celem wyprawy było sprawdzenie przypuszczeń o istnieniu jaskiń w wapiennych partiach tego masywu. Należy podkreślić, że tereny te mimo względnej bliskości stolicy kraju, poza trzema ciągami komunikacyjnymi są nadzwyczaj trudno dostępne. Masyw krasowy Koh-i Baba sięgający do 5100 m n.p.m. nigdy nie był systematycznie penetrowany pod tym kątem. Dokonanie więc przez wyprawę petetekowców poszukiwań było wyczynem pionierskim.

Penetracji poddano wnętrze prostokąta terenu o wymiarach 250×150 km. Badając go dokonywano wypadów i zakładano lokalne bazy w odległości do

50 km od dróg, którymi mógł przejechać samochód wyprawy. Dużym kłopotem były trudne warunki lokalne oraz kompletny brak informacji na miejscu.

Otrzymane w Kabulu mapy geologiczne w podziałce 1:1 500 000 okazały się zbyt mało dokładne.

Wyprawa zakończyła się pełnym sukcesem. Mimo, że w wybranym rejonie nie stwierdzono bardziej rozwiniętych form krasowych — ustalono rejony, gdzie jaskinie występują. Jest to rejon położony na północ od miasta Bamyan. Jednak zbliżający się termin powrotu i ograniczenia administracyjne nie pozwoliły na spenetrowanie odkrytego rejonu. W drodze powrotnej dokonano wstępnego rozeznania na terenie Iranu i Turcji — w szczególności w górach Pontu. Staną się one zapewne terenem następnych wypraw.

Sam fakt prowadzenia systematycznych i skutecznych poszukiwań na tak rozległym terenie należy uznać za duże osiągnięcie, tym bardziej, że w penetracji osiągnięto wysokość rzędu 5 000 m. Wyprawy poszukiwawcze są najtrudniejszym typem ekspedycji dlatego w pełni cieszy odniesiony sukces organizacyjny jakim jest sprawdzenie się prawidłowości przygotowań oddziałów w terenie.

Jedną z ciekawostek jest prowadzenie penetracji systemu pieczar i jaskiń zamieszkanych ok. 2500 lat temu przez ludzi. Zebrany tam materiał i obserwacje będą szczegółowo opracowane.

Szczególnym utrudnieniem była dzikość terenu oraz wiele lokalnych niebezpieczeństw; przypadki zaginięcia całych grup ludzi nikogo tam nie dziwią.

Srodkiem transportu był samochód GAZ-69 zakupiony dla wyprawy przez ZG PTTK. Wyposażenie w sprzęt było bardzo dobre. Wyjazd z Warszawy nastąpił 31 lipca 1972 r., przyjazd do Kabulu 19 sierpnia, odkrycie pierwszej niewielkiej jaskini — w piątym dniu penetracji terenu. Wyjazd z Kabulu nastąpił 11 września powrót do Warszawy 18 września. Siedem tysięcy km przejechano praktycznie bez zatrzymywania się na odpoczynek.

PREZYDIUM OBRADUJE

28.VI.1972 r.

Po omówieniu informacji o bieżących pracach biura ZG PTTK Prezydium przyjęło informację o przebiegu kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed VIII Walnym Zjazdem Delegatów PTTK oraz programie i terminie VIII Zjazdu. Przyjęte zostało również sprawozdanie z działalności PTTK w okresie kadencji za lata 1968—1972.

W związku z zakończeniem kampanii sprawozdawczo-wyborczej w okręgach i wyborem nowych prezesów w przeważającej części okręgów postanowiono zorganizować spotkanie kierownictwa Zarządu Głównego PTTK z prezesami zarządów okręgów. Spotkanie to zapoczątkuje nową formę bezpośrednich kontaktów ZG z prezesami okręgów. Omówiona zostanie kam-

pania sprawozdawczo-wyborcza przed VIII WZD, założenia działalności programowo-organizacyjnej oraz informacja o przygotowywanej reorganizacji gospodarczej Towarzystwa.

W dalszym ciągu obrad Prezydium zapoznało się z przygotowywanym statutem Oddziału Przewodnickiego PTTK w Warszawie.

W Warszawie działa kilka kół przewodnickich — stolica jest poważnym centrum turystyki przyjazdowej, przyjmującym rocznie około 100 000 turystów. Dlatego obsługa turystów krajowych i zagranicznych w Warszawie nabiera coraz większego znaczenia. W związku z powyższym oraz wobec faktu utraty przez Oddział Stołeczny roli koordynatora obsługi ruchu turystycznego, w wyniku działania na terenie Warszawy 16 oddziałów PTTK — Prezydium ZG, w porozumieniu z KW PZPR i St. KKFiT postanawia zreorganizować strukturę stołecznego przewodnictwa tu-

rystycznego tworząc eksperymentalnie Oddział Przewodnicki w Warszawie. Oddział będzie zrzeszał wszystkich przewodników na terenie Warszawy, będzie posiadał osobowość prawną, działając w oparciu o wzorcowy statut Oddziału PTTK i zostanie wyposażony w Biuro Usług Przewodnickich. Oddział podporządkowany będzie Zarządowi Okręgu Warszawskiego, działając pod bezpośrednim nadzorem Komisji Przewodnickiej ZG PTTK.

19.VII.1972 r.

Po przyjęciu sprawozdania zastępcy sekretarza generalnego W. Militza z prac bieżących biura ZG PTTK omówiony został program działalności Komisji Opieki nad Zabytkami ZG PTTK na lata 1972—1975, który zreferował przewodniczący Komisji dr St. Szymański.

Z kolei omówione zostało, a następnie zatwierdzone sprawozdanie

finansowe dyrekcji Zakładów Wytwórczych PTTK „Foto-Pam” za rok 1971.

W dalszym ciągu obrad omówiono realizację postulatów zgłoszonych na VII WZD. Z ogólnej ilości 78 postulatów nie zrealizowanych zostało 9, zaś 14 zostało częściowo zrealizowanych. Prezydium ZG wyraziło zgodę na poinformowanie delegatów na VIII WZD o stopniu realizacji uchwał VII WZD.

Prezydium ZG PTTK wyraziło zgodę na utworzenie i działalność

Oddziału PTTK w Namysłowie woj. opolskie jako członka PTTK — osoby prawnej. Równocześnie Prezydium ZG PTTK ogranicza zasięg działania Oddziału PTTK w Kluczborku, wyłączając miasto i powiat namysłowski z jego dotychczasowego zasięgu działalności.

Ponadto wyrażono zgodę na utworzenie i działalność Oddziału Zakładowego PTTK przy Zakładach Przemysłu Zbożowego w Szymanowie, pow. sochaczewski, woj. warszawskie.

ju kolarstwa turystycznego. Podczas wymiany poglądów padło wiele cennych uwag dotyczących organizacji przyszłych rajdów oraz rowerów turystycznych i sprzętu kolarskiego. Ponadto turyści na gorąco wypowiedzieli się o przebiegu Centralnego Kolarskiego Rajdu PTTK. Zdecydowana większość imprezę tę oceniła bardzo dobrze.

Doskonałe przygotowanie oraz sprawną organizację rajdu zawdzięczać można aktywistom-kolarzom woj. rzeszowskiego oraz pracownikom Zarządu Oddziału PTTK przy Hucie Stalowa Wola. Z wielką pomocą w zorganizowaniu tak olbrzymiej imprezy przyszedł gospodarz ośrodka wypoczynkowego w Ulanowie — Huta w Stalowej Woli. Podziękowanie należy się zwłaszcza jej technicznemu dyrektorowi kol. Andersowi, który przez cały czas trwania rajdu żywo interesował się sprawami turystów.

W uroczystym zakończeniu rajdu udział wzięli liczni przedstawiciele władz powiatowych, miejskich oraz przedstawiciele dyrekcji i rady zakładowej Huty w Stalowej Woli.

Ostatnim niezapomnianym elementem imprezy, był wspaniały akrobatyczny pokaz lotniczy wicemistrza świata z Aeroklubu w Stalowej Woli. Lecąc nisko nad głowami turystów, zrzucił on w środek miasteczka złotowego piękną wiązaną kwiatów z gorącymi życzeniami dla kolarzy.

KOLARSKIE DROGI WIODŁY DO ULANOWA

KOLEJNY, tym razem już dwudziestypierwszy Centralny Turystyczny Rajd Kolarski PTTK odbył się w dniach 29 lipca — 11 sierpnia 1972 roku. Zorganizowany został przez Zarząd Oddziału PTTK przy Hucie w Stalowej Woli. Uczestniczyło w nim 690 kolarzy z całego kraju, którzy po kilkudniowej wędrówce zjechali się do pięknie położonego nad malowniczą rzeką Tanwią Ulanowa.

Ośrodek Wypoczynkowy Huty Stalowa Wola w Ulanowie, przywitał turystów-kolarzy wspaniałą, słoneczną pogodą. Przez trzy dni pobytu w rajdowym miasteczku turyści czuli się doskonale, podziwiali występ zespołu pieśni i tańca „Lasowiacy”, zwiedzali zabytkowy Leżajsk, zakłady Wikliniarsko-Koszykarskie w pobliskim Rudniku, spływali Tanwią, spotkali się wreszcie przy turystycznych ogniskach, podczas których młodzież walczyła o palmę pierwszeństwa w konkursie na najlepszą turystyczną piosenkę.

Niezależnie od tych poznawczo-rozrywkowych aspektów rajdu odbyły się zawody turystyczne.

W jeździe na orientację najlepszym okazał się Józef Lesiński z Wrocławia. Pierwsze miejsce drużynowo zajęło Koło PTTK nr 219 również z Wrocławia. W przełaju kolarskim zwyciężył Witold Kapuściński z Gliwic. Największe powodzenie miał tor przeszkód, w którym pierwsze miejsce zajął Tadeusz Krzyżanowski z Leszna.

Odbył się również konkurs krajoznawczy, w którym triumfował Kazimierz Haraj z Tarnowa. Na zwycięzców czekały nagrody w postaci miłych upominków.

Warto podkreślić, że tegoroczna impreza przebiegała pod znakiem młodzieży, która najczęściej zgłaszała się do rajdu w drużynach. To zaważyło na zmianie charakteru kolarskiej imprezy. Ten nowy charakter nadała właśnie młodzież.

Wspólnie z turystami polskimi przez trzy dni trwania rajdu bawili się również świetnie turyści z NRD i Czechosłowacji, biorąc udział w zawodach kolarskich, w

których niektórzy z nich zajęli bardzo dobre miejsca.

Upominki od organizatorów otrzymali najmłodszy uczestnicy rajdu — Wojtek Balicki lat 8 i Iwonna Niewieczera lat 10. Organizator nie zapomniał również o najstarszym uczestniku, którym był 82 letni Albin Zelechowski.

W ostatnim dniu imprezy odbył się sejmik kolarski, podczas którego uczestnicy mieli okazję do szerokiej dyskusji na temat rozwoju

ZACZYNAJEMY INWESTOWAĆ

PRZEZ wiele lat, mimo społecznego zapotrzebowania i dużego wzrostu turystyki krajowej i zagranicznej, niewiele zrobiło się w zakresie rozbudowy odpowiedniej bazy noclegowej i żywieniowej, zwłaszcza najbardziej potrzebnych domów wycieczkowych, schronisk i campingów, tanich i dostępnych dla kieszeni przeciętnego turysty. Tymczasem istniejące zasoby, zwłaszcza znajdujące się w dyspozycji PTTK, ulegały systematycznej dekapitalizacji, a przeprowadzane remonty i modernizacje nie mogły zaspokoić stale rosnącego zapotrzebowania. Po wejściu w życie Uchwały Rady Ministrów Nr 46/70 zostały zamrożone wszelkie poczynania w dziedzinie inwestycji turystycznych. Przyniosło to w efekcie niemało strat, gdyż wiele prac było już dawno zaawansowanych, w tym komplety kosztownej dokumentacji technicznej.

Dopiero po VII i VIII Plenum KC PZPR sprawy inwestycji turystycznych stały się przedmiotem większego zainteresowania władz państwowych. Na efekty trzeba będzie oczywiście poczekać, gdyż proces inwestycyjny, w tym baza przygotowawcza, trwa dosyć długo. Początek jednak został zrobiony i jest pewne, że w latach najbliższych, tj. do 1985 r. wiele się

zmieni na mapie turystycznej kraju, szczególnie właśnie w obiektach typu schronisk, domów wycieczkowych, campingów, pól namiotowych itp. Już w obecnej pięcioletce, a ściślej w latach 1972-73, rozpocznie się budowę nowych obiektów, w tym:

— schronisko „Morskie Oko” kosztem ponad 38 mln zł. Inwestycja ta ma już swoją bogatą historię, sięgającą lat sześćdziesiątych. Nadal jednak toczą się dyskusje nad lokalizacją nowego obiektu, przy czym coraz bardziej przeważa pogląd, aby zlokalizować go przy pawilonie na Polanie Włosiennica, w miejscu byłego szałasza taternickiego. Jest to ważne ze względu na ochronę przyrody i terenów, przylegających bezpośrednio do Morskiego Oka. Istnieje nadzieja, że sprawa ta zostanie niebawem rozstrzygnięta i prace przygotowawcze rozpoczną się jeszcze w tym roku,

— schronisko na Skrzyczynie, kosztem 20 mln zł. Należy podkreślić tu duże zaangażowanie aktywu PTTK woj. katowickiego i pomoc, jakiej udzielają władze polityczne i administracyjne. Wszystko wskazuje na to, że schronisko to będzie wybudowane w rekordowym tempie, biorąc nawet pod uwagę trudne górzyste warunki budowy,

— schronisko „Lubań” i „Pilsko” w woj. krakowskim kosztem 24 mln zł,

— schronisko „Wołosate” w woj. rzeszowskim kosztem 7 mln zł.

Niezależnie od wyżej wymienionych schronisk wybuduje się 12 campingów klasy międzynarodowej (z tego dwa są już czynne), motel we Fromborku oraz 6 obiektów dla potrzeb Górskiego Pogotowia Ratunkowego w Bieszczadach, Tatrach i Sudetach. Do tego trzeba dodać

nakłady na inwestycje socjalne, gospodarcze i sanitarne przy schroniskach „Hala Gąsienicowa” i „Kalałówki”, których koszt wyniesie łącznie 20 mln zł.

Tak więc w najbliższych latach nakłady na inwestycje sięgną ponad 180 mln zł, co w porównaniu z latami ubiegłymi jest sumą bardzo dużą. Pozostaje więc tylko w sposób zorganizowany i umiejętny wykorzystać te możliwości, jakie otwierają się przed Towarzystwem

w rozwoju bazy turystycznej. Wchodzi tu w grę wiele elementów — jak właściwa lokalizacja, opracowanie programów i dokumentacji kosztorysowej i technicznej, znalezienie wysoko wyspecjalizowanych przedsiębiorstw budowlano-montażowych itp. Decydować będą jednak ludzie, którzy kierują naszą gospodarką, a także wielotysięczny aktyw społeczny, nigdy nie szczędzący wysiłków i swego czasu, tam gdzie były one potrzebne.

NOWE REGULAMINY

Prezydium Zarządu Głównego PTTK zatwierdziło nowy regulamin Zarządu Okręgu PTTK. Wszedł on w życie z dniem 13 września 1972 roku. Wraz z tym regulaminem obowiązują także nowy regulamin biura Zarządu Okręgu PTTK. Obydwa te dokumenty prezentujemy działaczom i członkom Towarzystwa.

REGULAMIN ZARZĄDU OKRĘGU PTTK

Zarząd Okręgu PTTK jest organem wykonawczym, kierującym pracą Towarzystwa na obszarze działalności okręgu i działa w oparciu o postanowienia § 48—58 Statutu PTTK.

§ 1. Zarząd okręgu PTTK pracuje poprzez:

- 1) zebrania plenarne
- 2) zebrania prezydium
- 3) komisje społeczne
- 4) biuro zarządu okręgu — kierowane przez urzędującego członka prezydium.

§ 2.1. Zebrania zarządu okręgu zwołuje prezydium w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz na kwartał.

2. O terminie zebrania plenarnego należy powiadomić członków zarządu na piśmie co najmniej na dzień przed dniem zebrania, przesyłając w załączeniu proponowany porządek dzienny i niezbędne materiały dotyczące przedmiotu obrad.

§ 3.1. Zebranie prezydium zarządu okręgu zwołuje prezes w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz na miesiąc.

2. Z zebrań zarządu oraz z posiedzeń prezydium sporządza się protokoły.

3. Uchwały podejmowane przez zarząd lub prezydium zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków. W razie równości głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego zebrania.

Uchwały powinny być w danym roku kolejno numerowane i rejestrowane w książce uchwał. Teksty powinny być przechowywane w dokumentacji zarządu okręgu. Z treścią uchwał powinny być zapoznane zainteresowane jednostki organizacyjne PTTK działające na terenie okręgu.

4. Udział w zebraniach i pracach zarządu stanowi obowiązek statutowy.

Członkowie zarządu okręgu powinni aktywnie uczestniczyć w pracach okręgowych komisji społecznych lub innych zespołów i realizować zadania przydzielone im zgodnie z ich zainteresowaniami.

Nie usprawiedliwiona powtarzająca się absencja na zebraniach i uchylenie się od udziału w pracach zarządu może spowodować odwołanie ze składu zarządu lub prezydium na podstawie prawomocnej uchwały zarządu okręgu.

§ 4. W zebraniach zarządu okręgu i jego prezydium mają prawo uczestniczyć z głosem doradczym: członkowie honorowi PTTK, członkowie władz nadrzędnych PTTK, członkowie okręgowej komisji rewizyjnej oraz zaproszeni goście.

ZAKRES DZIAŁANIA ZARZĄDU OKRĘGU

§ 5. Do zakresu działania zarządu okręgu należy w szczególności:

1. W sprawach organizacyjno-programowych:

- 1) inspirowanie, nadzorowanie i kontrola działalności Oddziałów PTTK i innych jednostek organizacyjnych PTTK na terenie działania okręgu,
- 2) zwoływanie okręgowych zjazdów delegatów Oddziałów PTTK, zatwierdzanie sprawozdań rocznych z działalności okręgu oraz sprawozdań za okres kadencji na OZDO, realizowanie uchwał podjętych przez okręgowy zjazd delegatów Oddziałów oraz kontrola realizacji uchwał podejmowanych w okresie kadencji,
- 3) powoływanie w miarę potrzeby, okręgowych komisji stałych, bądź okresowych dla realizacji określonych zadań,
- 4) występowanie do Zarządu Głównego PTTK z wnioskami w sprawie rozwiązywania Oddziałów PTTK oraz zawieszania zarządów Oddziałów,
- 5) opracowywanie własnych, regionalnych programów i planów działalności w zakresie różnorodnych form turystyki i krajoznawstwa oraz ochrony środowiska na tle ogólnych wytycznych Zarządu Głównego PTTK,
- 6) inspirowanie głównych kierunków działalności dla okręgowych komisji społecznych oraz Oddziałów PTTK,
- 7) współdziałanie z organizacjami i instytucjami w dziedzinie rozwoju turystyki, krajoznawstwa, ochrony naturalnego środowiska człowieka oraz szkolenia kadr społecznych i zawodowych.

2. W sprawach ekonomiczno-finansowych:

- 1) uchwalanie projektu budżetu zarządu okręgu oraz przyjmowanie rocznego sprawozdania finansowego celem przedstawienia do zatwierdzenia Zarządowi Głównemu PTTK;
- 2) gospodarowanie funduszami specjalnymi utworzonymi w okręgu;
- 3) sprawowanie nadzoru nad działalnością finansową Oddziałów PTTK;
- 4) koordynowanie i nadzorowanie działalności gospodarczej prowadzonej przez Oddziały PTTK;
- 5) opiniowanie wniosków Oddziałów PTTK w zakresie spraw majątkowych i finansowych kierowanych do Zarządu Głównego PTTK;
- 6) sprawowanie kontroli oraz współuczestniczenie w nadzorze nad działalnością przedsiębiorstw PTTK utworzonych na terenie okręgu, zgodnie z ustaleniami ZG PTTK regulującymi zasady działalności gospodarczej w Towarzystwie.

ZAKRES DZIAŁANIA PREZYDIUM ZARZĄDU OKRĘGU

§ 6.1. Bieżącą działalnością okręgu kieruje prezydium zarządu okręgu.

2. Do zakresu zadań prezydium należy w szczególności:

- 1) wykonywanie zadań przekazywanych do realizacji przez zarząd okręgu;
- 2) występowanie do Zarządu Głównego PTTK z wnioskami w sprawach: powoływania oddziałów PTTK, zmiany zasięgu terytorialnego działania oddziałów, uchylania uchwał podjętych niezgodnie z prawem, bądź statutem PTTK;
- 3) podejmowanie inicjatyw w dziedzinie rozwoju organizacyjnego PTTK;
- 4) dokonywanie ocen kadr społecznych działających w jednostkach organizacyjnych PTTK, ze szczególnym uwzględnieniem spraw angażowania się działaczy w realizację zadań oraz występowanie do władz z wnioskami o odznaczenia organizacyjne i państwowe;
- 5) zarządzanie majątkiem i funduszami okręgu w ramach zatwierdzonego budżetu;
- 6) nadzorowanie kontroli i współuczestniczenia w nadzorze nad działalnością przedsiębiorstw PTTK utworzonych na terenie okręgu;
- 7) występowanie z wnioskami do Zarządu Głównego PTTK w sprawie obsady stanowisk dyrektora i głównego księgowego w przedsiębiorstwach PTTK działających na terenie okręgu;
- 8) opiniowanie wniosków oddziałów PTTK, dotyczących prowadzenia przez nie działalności gospodarczej;
- 9) akceptowanie obsady stanowisk kierowniczych w jednostkach gospodarczych oddziałów PTTK.

§ 7.1. Prezydium Zarządu okręgu podejmuje uchwałę w sprawie podziału zadań wśród swoich członków. O przyjęciu przez członków prezydium odpowiedzialności społecznej za poszczególne dziedziny działalności, prezydium informuje okręgowe komisje społeczne i zarządy oddziałów PTTK.

2. Zadania podejmowane i określane przez prezydium zarządu okręgu realizuje na bieżąco urzędujący członek prezydium (wiceprezes lub sekretarz) przy pomocy etatowych działaczy w biurze zarządu okręgu.

3. Do zakresu działania urzędującego wiceprezesa lub sekretarza należy w szczególności:

- 1) kierowanie pracą biura zarządu okręgu;
- 2) nadzorowanie realizacji uchwał podejmowanych przez władze naczelné Towarzystwa i zarząd okręgu PTTK oraz decyzji właściwych władz kierowanych pod adresem PTTK;
- 3) reprezentowanie PTTK wobec władz terenowych w zakresie posiadanych kompetencji lub udzielonych pełnomocnictw;
- 4) utrzymywanie kontaktów z organizacjami i instytucjami współdziałającymi z zarządem okręgu;
- 5) organizowanie oraz sprawowanie kontroli i nadzoru nad działalnością przedsiębiorstw PTTK i innych jednostek organizacyjnych na terenie okręgu;
- 6) podejmowanie decyzji w sprawach bieżących nie wymagających uchwał prezydium zarządu okręgu.

§ 8. Prezydium zarządu okręgu może powoływać zespoły robocze dla wykonania ściśle określonych zadań.

§ 9. Traci moc regulamin zarządu okręgu PTTK uchwalony 30 marca 1965 r.

§ 10. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem uchwalenia.

**Prezydium
Zarządu Głównego PTTK**

REGULAMIN BIURA ZARZĄDU OKRĘGU PTTK

Biurow Zarządu Okręgu PTTK jest organem pracy zarządu okręgu, przy pomocy którego realizuje swoje zadania statutowe.

STRUKTURA BIURA ZARZĄDU OKRĘGU PTTK

§ 1.1. Pracą biura zarządu okręgu kieruje urzędujący wiceprezes lub sekretarz, któremu służbowo podlegają pracownicy biura.

2. Zadania urzędującego wiceprezesa lub sekretarza określa regulamin zarządu okręgu.

§ 2. W skład biura zarządu okręgu wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) dział organizacyjno-programowy,
- 2) dział ekonomiczno-finansowy,
- 3) samodzielne stanowiska pracy.

§ 3.1. Działy mogą być tworzone pod warunkiem zatrudnienia w nich co najmniej 5 osób.

Działami organizacyjno-programowym i ekonomiczno-finansowym kierują kierownicy działów.

Działem ekonomiczno-finansowym może kierować główny księgowy.

2. W ramach działu mogą być tworzone sekcje. Liczba zatrudnionych w sekcji nie może wynosić mniej niż 3 osoby. Sekcją kieruje kierownik sekcji.

3. W skład działu mogą wchodzić sekretarze komisji społecznych zatrudnieni dla prowadzenia całokształtu prac danych komisji.

§ 4. Samodzielne stanowiska pracy mogą być tworzone w przypadkach, gdy nie zachodzi potrzeba powołania dla danego zagadnienia odrębnej komórki organizacyjnej.

§ 5. Niezależnie od komórek określonych w § 2 mogą być tworzone zespoły na ściśle określony czas dla wykonania ustalonych zadań.

§ 6. Zasady zatrudnienia i system płac uregulowane są odrębnymi przepisami.

ZAKRES ZADAŃ KOMÓREK ORGANIZACYJNYCH BIURA ZARZĄDU OKRĘGU

§ 7. Do zadań działu organizacyjno-programowego należy:

1) Opracowywanie i realizacja rocznych i wieloletnich planów działalności okręgu m.in. w zakresie: rozwoju sieci organizacyjnej i członkostwa, szkolenia kadr społecznych i zawodowych, organizacji imprez turystycznych, znakowania szlaków turystycznych, wydawnictw.

2) Realizacja bieżących spraw wynikających ze współdziałania w ramach zawartych porozumień z organizacjami i instytucjami, a w szczególności z władzami oświatowymi i organizacjami młodzieżowymi, związkami zawodowymi, wojskiem, spółdzielczością mieszkaniową.

3) Współdziałanie z okręgowymi komisjami społecznymi w dziedzinie realizacji ich zadań, tworzenie warunków dla pracy aktywu społecznego i angażowanie go do realizacji węzłowych zadań Towarzystwa.

4) Informowanie oddziałów PTTK i komisji społecznych o podejmowanych uchwałach i postanowieniach przez władze naczelné i okręgowe.

5) Realizacja zadań w zakresie ochrony naturalnego środowiska człowieka, krajoznawstwa, opieki nad zabytkami, muzeów regionalnych.

6) Organizowanie, prowadzenie i kontrola działalności przewodniczącej na terenie okręgu.

7) Współdziałanie z grupami terenowymi GOPR.

8) Inicjowanie i organizowanie propagandy dotyczącej działalności Towarzystwa oraz informacji turystycznej.

9) Dbanie o prawidłowe wykorzystywanie obiektów turystycznych na rzecz działalności programowej.

10) Instruktaż i kontrola działalności programowo-organizacyjnej w oddziałach PTTK; prowadzenie prac nad zasadami organizacji i metodyki działalności oddziałów PTTK z uwzględnieniem różnic środowiskowych; analizowanie i upowszechnianie doświadczeń produkcyjnych oddziałów.

11) Prowadzenie spraw osobowych okręgu przy współdziałaniu właściwych ogniw związkowych —

spraw z zakresu opieki socjalnej dla pracowników biura i osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych okręgowi.

12) Organizowanie i prowadzenie obsługi prawnej w zarządzie okręgu.

13) Koordynacja i nadzorowanie kampanii sprawozdawczo-wyborczej w jednostkach organizacyjnych na terenie okręgu. Organizacja okręgowego zjazdu delegatów oddziałów PTTK.

14) Prowadzenie dokumentacji okręgu w zakresie działalności programowo-organizacyjnej, zatrudnienia, statystyki i analiz oraz uchwał podejmowanych przez OZDO, zarząd okręgu i jego prezydium.

15) Organizacja zamawiania i dystrybucji wydawnictw, druków i odznak organizacyjnych.

§ 8. Do zadań działu ekonomiczno-finansowego należy:

1) opracowywanie i realizacja budżetu i bilansu zarządu okręgu oraz prowadzenie księgowości,

2) analizowanie projektów preliminarzy budżetowych oddziałów, sporządzanie preliminarzy zbiorczych oddziałów, przyjmowanie i analizowanie sprawozdań finansowych oddziałów, sprawdzanie bilansów zbiorczych oddziałów, wnioskowanie o zatwierdzenie tych dokumentów,

3) nadzorowanie realizacji budżetów zarządów oddziałów; prowadzenie kontroli w oddziałach, opracowywanie zarządzeń pokontrolnych, sprawdzanie ich wykonania,

4) instruowanie zarządów oddziałów w zakresie

planów finansowych, urządzeń księgowych i metod księgowości,

5) prowadzenie finansowania akcji zleconych poza budżetem, dbanie o prawidłowość dokumentacji źródłowej z tego zakresu, opracowywanie wskazówek dla bezpośrednich realizatorów tych akcji co do prawidłowości rozliczeń,

6) sprawowanie nadzoru nad działalnością gospodarczą i usługową oddziałów PTTK,

7) przygotowywanie do decyzji prezydium zarządu okręgu PTTK materiałów w zakresie sprawowania nadzoru nad przedsiębiorstwami PTTK,

8) zarządzanie składnikami majątkowymi, w tym środkami transportu,

9) prowadzenie spraw w zakresie bhp. i p.poż. w jednostkach organizacyjnych, podległych okręgowi.

§ 9. Zadania samodzielnych stanowisk pracy w biurze zarządu okręgu określa każdorazowo urzędujący wiceprezes — sekretarz zarządu okręgu PTTK.

§ 10. Szczegółowy zakres czynności dla poszczególnych pracowników biura zatwierdza urzędujący wiceprezes — sekretarz zarządu okręgu.

§ 11. Postanowienia końcowe:

1) traci moc regulamin biura zarządu okręgu uchwalony przez Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 5.IV.1965 r.

2) regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem uchwalenia.

**Prezydium
Zarządu Głównego PTTK**

DOM WYCIECZKOWY W KAZIMIERZU DOLNYM BĘDZIE ODBUDOWANY

JAK już doniosła prasa codzienna, 3 czerwca 1972 r. w godzinach rannych w znanym, mieszczącym się w zabytkowym spichrzu z XVII wieku, domu wycieczkowym PTTK w Kazimierzu Dolnym, wybuchł pożar, który w poważnej mierze zniszczył budynek. Przyczyną pożaru było prawdopodobnie zaproszenie ognia w trakcie prac budowlanych, obiekt bowiem znajdował się w końcowej fazie remontu, który miał być ukończony 15 czerwca 1972 r.

Pożar domu wycieczkowego spo-

wodował poważne uszczuplenie bazy noclegowej w Kazimierzu Dolnym, odwiedzany chętnie przez turystów i wycieczkowiczów z uwagi na to, że miejscowość ta posiada wspaniałe zabytki i piękne położenie.

Władze Towarzystwa podjęły natychmiast kroki zmierzające do odbudowy obiektu i przygotowania dokumentacji.

Został opracowany program odbudowy, zaakceptowany już przez odpowiednie władze terenowe i centralne. Przewiduje on: unowo-

czenie wnętrza obiektu i dostosowanie konstrukcji elementów budowlanych stropów do odpowiedniej klasy odporności ogniowej, a także zaprojektowanie zapasowej klatki schodowej zapewniającej pełne bezpieczeństwo przeciwpożarowe turystom.

Zachowany zostanie w niezmiennym stanie architektonicznym wystrój obiektu, poprawione zostaną natomiast wnętrza tak, aby pełniły współczesne funkcje domu wycieczkowego. Koszt odbudowy szacuje się wstępnie na około 5 mln zł, który sfinansowany zostanie ze środków CFTiW.

Prace dokumentacyjne podjęła się wykonać Pracownia Projektowa przy Zespole Gospodarki Pomocniczej PTTK w Kielcach.

Wszystko wskazuje na to, że dom wycieczkowy PTTK w Kazimierzu Dolnym oddany będzie do eksploatacji w II kwartale 1973 roku.

CENTRALNY PRZEGLĄD PRZEZROCZY KRAJOZNAWCZYCH

KOLOROWE przezrocza stały się popularną formą fotografii. W naszym Towarzystwie powinny one stanowić podstawowy materiał do popularyzacji krajoznawstwa, do dokumentacji i szkolenia w dziedzinie krajoznawstwa i turystyki. Niestety będące w dyspozycji PTTK przezrocza nie są najlepszej jakości zarówno od strony merytorycznej jak i technicznej. Ponadto koledzy,

k którzy zajmują się fotografią w niewielkim tylko stopniu podejmują tematykę związaną z określonym regionem, nie dążą też w sposób świadomy do formowania odpowiednich zestawów.

Dla wypełnienia dotkliwej luki Podkomisja Fotografii i Filmu ZG PTTK przystąpiła do organizowania systematycznych przeglądów kolo-

rowych przezroczy krajoznawczych. W marcu 1973 r. odbędzie się przegląd centralny. Zostanie on poprzedzony przeglądami (eliminacje wojewódzkie). Regulamin dopuszcza następujące zestawy przezroczy (wszystkie dotyczące Polski):

a) dokumentalne — dotyczące określonego regionu, zabytku, szlaku turystycznego, rezerwatu, miasta itp.,

b) ilustrujące prelekcje o charakterze popularyzatorskim lub szkoleniowym w zakresie regionu, obiektu, szlaku, zagadnienia,

c) pamiątkowe, typu reportaży-

wego z imprez turystycznych, wycieczek indywidualnych i zbiorowych, obchodów itp.,

d) dowolny rodzaj z zakresu kra-

joznawstwa w specjalnym opracowaniu z ilustracją dźwiękową (muzyka, efekty akustyczne, słowo).

Wszystkie serie przezroczy zgło-

szone na przeglądy muszą posiadać odpowiednią dokumentację — szczegóły podane są w regulaminie, który posiadają okręgi, oddziały i kluby fotograficzne PTTK.

CO PTTK-owski DZIEŃ NIESIE

WAŁBRZYCH — W Wałbrzychu, jednym z organizatorów nieobozowego lata (zgodnie z wytycznymi ZG PTTK) stał się miejscowy oddział PTTK. W porozumieniu z Wydziałem oświaty Prezydium MRN opracowano dokładny plan działania. Dostarczono szkołom, świetlicom i zakładom pracy oraz rozlepiono na ulicach afisz prezentujący ofertę PTTK: „Wycieczki jednodniowe w okolicie miasta, wycieczki nad wodę i wycieczki z biwakiem pod namiotem z ciepłą strawą z kotła za jedyne 10 zł”.

Przy pomocy jednego z kół PTTK założono w Wałbrzychu obozowisko namiotowe, które było bazą noclegową dla uczestników wycieczek pieszych. Pobyt na obozie urozmaicały tradycyjne ogniska, gry i zabawy. Młodzież na wycieczkach zdobywała punkty na OTP lub GOT, uczyła się zasad racjonalnego wycieczkowania i biwakowania. Kierownikami grup w wycieczkach jedno i wielodniowych byli aktywiści PTTK — przewodnicy, przewodnicy i organizatorzy turystyki.

Drugi wariant działalności oddziału PTTK był powtórzeniem prowadzonej od lat współpracy z koloniami. Do pomocy kierownikom i wychowawcom kolonijnym kierowano przeszkolonych młodzieżowych organizatorów turystyki, rekrutujących się z ostatnich klas liceów, techników i szkół zawodowych. W celu nawiązania ściślejszego kontaktu z kierownikami kolonii, a także z młodzieżą w wieku od 12 do 17 lat (potencjalnymi uczestnikami obozów) i jej rodzicami zorganizowano specjalne dyżury działaczy turystycznych w biurze oddziału w Wałbrzychu. Niezależnie od tego komisje turystyki kwalifikowanej urządziły w każdą sobotę i niedzielę wycieczki za miasto, dostępne dla wszystkich.

JELENIA GÓRA — Przez długi czas nieczynne, poddawane niezbyt szczęśliwym remontom, spalone w czasie styczniowego pożaru w tym roku schronisko PTTK na Szrenicy w Karkonoszach będzie odbudowane dzięki pomocy wojska.

Decyzja o odbudowie zapadła już wcześniej. Przyspieszenie robót postulowano w czasie sesji WRN we Wrocławiu, jednakże prace można było podjąć jedynie po zapewnieniu sobie odpowiedniego wykonawcy, a gdy takiego zabrakło, postanowiono odwołać się do wojska. Prośba zyskała przychylną dowództwa Śląskiego Okręgu Wojskowego. Po

opracowaniu planu i dokumentacji całej akcji, przygotowaniu materiałów i odbyciu roboczej narady w Jeleniej Górze z udziałem przewodniczącego WKKFiT Zenona Kuci i przedstawicieli władz wojskowych, w ostatnich dniach przystąpiono do pracy. Najtrudniejsze zadanie mają saperzy, którzy w skalistym gruncie, przy użyciu materiałów wybuchowych przygotowują miejsce pod fundamenty. Następnie będą pracowali przy stawianiu fundamentów i stropów oraz przy budowie samego budynku. Wykonają poza tym ponad 4-kilometrowy wykop, niezbędny dla doprowadzenia instalacji wodno-kanalizacyjnych.

Trudno obecnie ściśle określić termin przekazania turystom obiektu, jednakże znając ofiarność i sprawność saperów i wierząc w operatywność Biura Ekonomiczno-Finansowego PTTK, do którego jako inwestora należą sprawy organizacyjne i nadzór, można sądzić, że nie będzie on zbyt odległy. Koszt budowy obliczany jest na 40 000 000 złotych.

Odbudowane schronisko na Szrenicy będzie miało 60 miejsc noclegowych i 200 konsumpcyjnych.

SEJNY — W miejscowości Hańa Mejera w powiecie sejenskim, niedaleko granicy polsko-radzieckiej, istnieje zabytkowy dworek zniszczony i opuszczony. W bieżącej pięcioletniej PTTK ma się zająć odbudową dworku i adaptowaniem go na schronisko turystyczne. W najbliższej okolicy PTTK wytyczy i zagospodaruje kilka szlaków turystycznych — pieszy, rowerowy, kajakowy i żeglarski.

CHRZANÓW — Młodzieżowe Koło PTTK „Drapichrusty” zorganizowało przy współudziale PKKFiT oraz Powiatowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Chrzanowie w dniach 24 i 25 czerwca kolejny już piąty zlot połączony z „Sobótkami słowiańskimi”. Zakończenie imprezy odbyło się na zamku tenczyńskim koło Krzeszowic.

CIESZYŃ — Komisja Turystyki Górskiej, działająca przy Oddziale PTTK w Cieszynie zwraca się do wszystkich turystów o opiekę nad szlakami wędrówkami w rejonie Beskidu Śląskiego. Chodzi tu o pieczę nad tablicami, mapami, znakami, słupami informacyjnymi itp.

Warto dodać, że jedynie w ciągu ubiegłych dwu lat na terenie powiatu cieszyńskiego odnowiono oznakowanie na szlakach turystycznych długości 250 km.

TORUŃ — W ramach przygotowań do Roku Kopernikowskiego BORT szkoli nową kadre przewodników, zwłaszcza ze znajomością języków obcych. Obecnie jest 150 ciceronów miejskich i 30 terenowych. Do końca tego roku Toruń będzie dysponował 280 przewodnikami, wśród których aż 30% ma włączyć biegłe różnymi językami obcymi.

KATOWICE — WKKFiT, Zarząd Okręgu PTTK i redakcja „Wieczoru” ogłosiły konkurs na najlepsze w tym sezonie schronisko PTTK lub ośrodek sportowo-turystyczny w woj. katowickim. Wydrukowano ładny afisz propagujący konkurs i specjalne pocztówki, które znajdują się w obiektach uczestniczących we współzawodnictwie i czekają na wypełnienie.

WROCŁAW — Przy ul. Szajnocy 11 otwarto nową stację turystyczną PTTK z 36 miejscami noclegowymi. Pokoje 5-16-osobowe w cenie 30 zł za łóżko. Rezerwację prowadzi BORT PTTK, Rynek 38 tel. 383-31.

JELENIA GÓRA — Oddział PTTK, wspólnie z Wydziałem Kultury Prezydium MRN ogłosili konkurs na karkonoską pamiątkę regionalną. Forma i materiał — dowolny. Prace lub projekty pamiątek należy składać do 1 grudnia br. w Powiatowej Poradni Kulturalno-Oświatowej w Jeleniej Górze przy ul. 1 Maja 60, II piętro, pokój 25.

MIEDZYCHÓD — Tematem siedzenia Prezydium Zarządu Okręgu PTTK w Poznaniu, które odbyło się w Łęczekach (pow. Międzychód) była m.in. potrzeba powiększenia sieci stacji turystycznych w Wielkopolsce. Obiektów takich jest obecnie 6: w Kaczorach (pow. Chodzież), Lutolu Mokrym (pow. Międzyrzecz), Łęczekach i Marylinie (pow. Czarnków), Tucznie (pow. Poznań), oraz Włoszakowicach (pow. Leszno).

NOWY SĄCZ — Dzięki staraniom oddziału PTTK powstały w Nowym Sączu trzy stacje turystyczne z 35 miejscami. Rezerwację noclegów przyjmuje BORT PTTK w Nowym Sączu, Rynek 6 oraz filia tegoż BORT-u w Starym Sączu, ul. Kazimierza Wielkiego 2.

Biuletyn Informacyjny ZG PTTK — redaguje Kolegium
Wydawca: Wydział Propagandy Zarządu Głównego PTTK
Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11, tel. 26-22-51

Druk. Inst. Wyd. CRZZ. Zam. 916/72. Nakł. 10 000+25 egz. A-70.